

04 - 05 - 2022

COMISSARI
ARNAU HORTA

INAUGURACIÓ
EXPOSICIÓ
DIMECRES 4
DE MAIG DE 2022

18:30H.
XERRADA A CÀRREC
D'ARNAU HORTA:
"ESTÈTICA DEL SILENCI"

19:30 H.
PRESENTACIÓ
DE LES OBRES

PERHAPS
(AFTER ALL THERE
IS NO MESSAGE)
D'EDUARD ARBÓS

MISSING ELEMENT /
REGULAR FEATURES
NR. 622 / SYSTEMATIC
IRONY DE MARC
NAGTZAAM

112 LAB
PASSATGE
DE MERCADER, 18,
08008
BARCELONA

UNBOXING ASPEN 5+6 és un projecte expositiu per fascicles que reexamina alguns dels textos, objectes, partitures i enregistraments que s'inclouen al número 5+6 de la revista Aspen, editada per Brian O'Doherty l'any 1967. Aquests elements serveixen com a punt de partida per a una sèrie de propostes a càrrec de diversos artistes. Tal com passa amb els continguts de la revista original, les obres realitzades per a aquesta exposició estableixen entre si una sèrie de connexions que pretenen posar passat i present en continuïtat. Mantenint el temps, el silenci i el llenguatge com els seus tres eixos conceptuals, la mostra funciona a la manera d'un "unboxing" de l'exposició portàtil en forma de capsa blanca que O'Doherty va concebre fa mig segle. Amb l'objectiu d'identificar les continuïtats i les discontinuïtats estètiques, històriques, culturals i tecno-semiòtiques entre aquell moment i l'actual, l'exposició posa un èmfasi especial en el diàleg entre diferents tipus de mitjans i llenguatges artístics. El programa d'activitats, que es desplegarà en forma de diversos fascicles al llarg dels propers mesos, inclou la presentació de peces realitzades en diversos formats, performances, actuacions musicals i xerrades. Els noms dels participants en cadascun d'aquests fascicles es donaran a conèixer uns dies abans de cada nova cita.

EDUARD ARBÓS
PERHAPS (AFTER ALL THERE IS NO MESSAGE)
(2022)

L'acció "Perhaps (after all there is no message)" s'emmarca dins d'un projecte més ampli sobre la construcció de la imatge que Eduard Arbós va iniciar fa uns anys després de patir un problema ocular greu. El codi Braille és el fil conductor d'aquesta sèrie de treballs on s'hi proposa un diàleg entre allò visible i allò invisible, interrogant la nostra manera de llegir i interpretar les imatges i els signes. Uns signes que, desproveïts d'un codi, romanen en silenci com simples significants a l'espera d'adherir-se a un significat. "El més profund és la pell" ens diu Paul Valéry. Aquest aforisme sembla ressonar durant l'execució d'aquesta acció en la qual l'artista escriu sobre un mur amb un trepant la frase de John Cage que li serveix de títol. Es tracta d'una escriptura agressiva i sorollosa que perfora la capa superficial d'allò visible per accedir a una profunditat des de la qual, ara sí, sembla brollar un suposat i esmunyedís sentit; quelcom semblant a un missatge. O potser no?

MARC NAGTZAAM
MISSING ELEMENT / REGULAR FEATURES NR.
622 / SYSTEMATIC IRONY (2021-2022)

El treball de Marc Nagtzaam sempre s'articula a partir del joc dialèctic entre el dibuix i l'esborrat, entre el dir i el callar, entre l'acció de mostrar i la d'amagar. Prenent com a punt de partida textos, imatges o qualsevol altre tipus de material gràfic trobat (també dins del seu propi arxiu) els dibuixos de Nagtzaam exemplifiquen d'una manera precisa allò que Susan Sontag va denominar "estètica del silenci". A l'article "The aesthetics of silence" la pensadora examina les maneres a través de les quals una obra pot dir i, alhora, guardar silenci. Però aquest silenci, ens recorda Sontag, no existeix en un sentit literal: "l'artista que crea el silenci o el buit ha de produir alguna cosa dialèctica: un buit ple, una vacuïtat enriquidora, un silenci ressonant o eloqüent". Dos dels set dibuixos que Nagtzaam presenta en aquesta exposició han estat realitzats per a l'ocasió i estableixen un diàleg amb l'article de Sontag, publicat per primera vegada al número 5+6 de la revista Aspen.

